

[Thorkil Kristensen.]

andre skatter, fordi grundværdierne er en aftagende del af samfundets produktions- evne, sådan som også statistikken viser. Det pudsige er jo, at hvis vi havde haft fuld grundskyld før krigen, var ejendomsskat- terne procentvis steget mindre, end de nu er steget. Men det, jeg ville vende tilbage til, det, som er afgørende her, er dette, at i en tid, hvor man trænger til større realkrediter, ville det virke helt paradisk, hvis man ville indskyde en skatteprioritet til en kapi- talværdi af mellem 1½ og 2 milliarder foran de andre prioriteter. Det vil være klogt, hvis regeringen snarest meddeler offentlig- heden, at den ikke tænker på noget sådant.

I denne forbindelse vil jeg gerne nævne den vurdering af de faste ejendomme, som jo forestår, og nævne, at man har været inde på tanken om, at den skulle udskydes. Jeg henstiller, at regeringen tager dette problem op til overvejelse. Det kan jo ikke nægtes, at usikkerheden omkring ejendomsværdi- erne er meget stor. Det har interesseret mig at se, at flertallet af grundskyldskommissionens embedsmænd netop har taget for- behold under hensyn til den store usikker- hed, der er i ejendomsvurderingerne. Den er selvfølgelig særlig stor i øjeblikket, hvor vi ikke ved, hvordan konjunkturerne bliver for det erhverv, der særlig arbejder med faste ejendomme, og hvor vi for byejen- dommenes vedkommende formodentlig står overfor en huslejeregulering, og det er gan- ske klart, at byejeendommenes værdi frem- over vil afhænge fuldstændig af, hvorledes denne huslejeregulering bliver, hvornår den gennemføres, og hvilke ting der eventuelt bliver knyttet til den. Jeg skal også nævne, at ejendomsværdierne i dag selvfølgelig er påvirket af den meget høje rente; vi ved ikke, hvad fremtidens rente bliver. Jeg henstiller derfor, at spørgsmålet om vurde- ringstidspunktet og også vurderingsprin- cipperne bliver taget op til overvejelse. Vi ønsker dette diskuteret i forbindelse med den skattereform, som nu snart formentlig bli- ver forelagt det høje ting.

Men dette var et spørgsmål om, hvad vi kan gøre for at formindske kreditstrammings uheldige virkninger i den tid, vi er nødt til at have den stramme kredit. På længere sigt er det naturligvis vigtigere, hvad vi kan gøre for at forbedre landets forhold

og særlig valutasituationen, så at kredit- forholdene engang igen kan blive lettere. Det vil jeg gerne sige lidt om.

Jeg må måske, da det ærede medlem hr. Kolbjørn i denne forbindelse citerede et par af mine tidligere kolleger ved Aarhus Uni- versitet, have lov at sige lidt om disse to professorers indlæg, som jeg kun kender fra et referat i „Social-Demokraten“ — men det er jo også en god kilde. De to professorer har efter denne artikel skrevet mere om, hvad man ikke skal gøre, end om, hvad man skal gøre, og det sidste er jo det vigtigste. Men jeg synes, at når det ærede medlem hr. Kolbjørn og iøvrigt også „Social-Demokraten“ med så stor flid citerer de dele af de to professorers artikler, der kunne blive betragtet som vendt imod de tidligere regeringspartier, i „Social- Demokraten“ særlig imod mig, så burde de også have nævnt andre dele af de to professorers indlæg. Professor Jørgen Peder- sen har sagt, at det var ikke noget afgørende, om valutakursen kunne holdes eller ej. Jeg deler ikke denne opfattelse; jeg tror heller ikke, det ærede medlem hr. Kolbjørn deler den, og jeg tror ikke, regeringen deler den. Men en artikel med den konklusion skal man citere med megen forsigtighed. Og hvad angår professor Gelting, er han ikke blot gået imod kreditstramning, men også imod den forbrugsbegrænsning over statsbudgettet, som finansministeren gik ind for, så at tage ham til indtægt er jo også problematisk.

Jeg vil gerne med den højtærede formands tilladelse citere, hvad „Social-Demokraten“ til afslutning siger om disse to indlæg. Den siger følgende:

„Begges indlæg i debatten synes derved at svæve i den blå luft, hvor rigtige deres synspunkter på pengestrømningen end er.“

Altså, man kan bruge de dele af de to ind- læg, der på en eller anden måde kan vendes imod os, men iøvrigt svæver de to indlæg i den blå luft. Jeg advarer det ærede medlem hr. Kolbjørn mod at komme derop.

Det er også for os her i det høje ting mere naturligt at spørge, hvad den højtærede finansminister mener vi skal gøre fremover. Derom sagde den højtærede minister i sin tale, at forbruget må nedbringes, hvis vi skal ud af kreditstramningen, og at dette